

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvtiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

De eo quod dominus, præmisso, Spiritus ubi uult spirat, subiungit, &
uocem eius audis, sed nescis unde ueniat aut quo uadat, & q[uo]d ueniens
idem spiritus, signum aliquod ostendat, competens gratiæ ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

XXII. RUPER. ABBA. DE GLORIE. TRINIT.

(sicut supra dictum est) paracleto huic, ut introit et aperuit moriendo in amaritudine, & nolendo sive renuendo temporaliter consolari.

TBe eo quod dominus premisso, spūs ubi vult spirat, subiungit, & vocē eius audiſ, sed nescis unde veniat aut quo vadat: t̄ quod veniens idem spūs, signum alii quod ostendat, competens gratie quam importat. Cap. XVII.

Iohān. 5.
Hō diuinus
inspiratus, ta
cere nō potest
Hiere, 20

Vid tandem cum tali uel tanta dignitati spirauerit spiritus ubi uult & uocem (inquit) eius audis, sed nescis unde ueniat aut quo uadat. Verus sermo quem dixit, & uocem eius audis. Non em̄ tacere potest qui gratiam accepit eiusmodi, etiā si interdum propter causam uel discrimen aliquod tacere uellet. Exempli gra-

tia: factus sum (ait Hieremias) in derisum tota die, omnes subsannant merquia iam olim lo-

quor, uociferans iniuitatem, & uastitatem clamito. Et factus est mihi sermo dñi in obprobriū,

& in derisum tota die, & dixi. Non recordabor eius, neq; loquar in noīe illius. Cū

hoc dixisset & hoc dicto tacere proposuisset, quid cōtinuo sequitur? Et factus est (inquit)

in corde meo quasi ignis exēstuant, claususq; in ossibus meis, & defeci ferrenō sulfurens.

Iuxta hunc sensum se habet & illud, quod Psalmista præmisso, posui ori meo custodiā, cū

cōfisteret peccator aduersum me, obmutui, & humiliatus sum, & filui à bonis, cōtinuo sub

iunxit, & dolor meus renouatus est, cōcaluit cor meū intra me, & in meditatione mea exar-

descit ignis. Vere ergo uocē eius audiſ, quia tacere nō potest, filere nō audet. Ibi em̄ est p̄

ceptor, qui tubā uocis largitus est & dicit ei. Clama ne cesses, & his similia. ¶ Sed tu forte

hoc ignoras, quod tamē intus monitorem habeat, & iccirco loquētem derides, clamātem

subsannas. Sequitur ergo. Sed nescis unde ueniat, aut quo uadat. Reuera nescis unde ue-

niat, nam forte in alio cubiculo eras, & dormiebas, quando ille dominus, ille paracletus, il-

lum, cuius uocem audiſ, uigilanter uidens, sicut Psalmista dicit. Anticipauerunt uigilias

oculi mei, magna dignitatiē declinauit in eū, aut sicut flumen lacris, aut sicut torrens ignis

iuxta illud propheticū. Quia hæc dicit domin⁹, ecce ego declino in eos ut flumen pacis, &

ut torrens inundans gloriæ gentiū. Solet enim ipse procedens, quo cūq; procedit, suæ pro-

cessione competentem facere apparatū, & secundū gratiam, quam importat, de multis diuini

onibus gratiarū congruū aduentus vel presentiæ suæ sensibus animæ, aut corporis etiā

oculis, exhibere signū.

T Narratio quorundam signor, cum quibus visitationem sui spūs sanctus dieb⁹

nostris quibusdam dignanter infudit. Cap. XVIII.

Marth. 3.
Actu. 2.

Vvaldrada
puella spiritu
sc̄tō repleta

E signis maioribus nunc interim taceam, uidelicet de signo vel significatione, qua super dominum in specie columbæ, & super apostolos eius apparuit in igne, ut erat & illius iudicis iram nobis mitigaturus, & istorum corda eatenuis in firma per zelum bonum accensurus. De minoribus, quos nostro tempore uideamus nō p̄geat vel nos scribere, vel aliquem attendere, si fuerit beniuolus, quicunq; hæc legere dignabitur. ¶ Pueræ cuidam nomine Waldradæ, cum esset in apparatus nuptiarum, q; tamen animo eius nō sedebat ipsa nocte, uigilant em̄ alijs dormientibus, sic affluit iste paracletus, ut præ magnitudine caloris euigilarent q; dormiebant, & inclamarent, putantes quod adaderet ipsa domus. Iacebat iuxta matrē uiduam, sanctæ uiduitatis propositū habentem, cū per fenestram domus superiorē ecce aduenit & intravit ignis magnus, & descendens ad eā, q; sola hæc uidebat, in os & in secreta uenit illius illapsus est. Prima ipsius mater p̄ magnitudine ardoris, q; fortiter tangebatur, somno excussa est, & inclamans altius, surgite (inquit) surgite: ardēmus. At ille ignis erat nō cōburens, sed illuminans: non corpus cōsumens, sed anima lucens. Cū ergo turbarentur, & ardorem quidem sentirent, sed ignem non uiderent, tandem perfensit mater, q; ardor ille de filia ueniens se se diffundere, quæ iam diuino amore inflamata, uulnerato corde flebat abundanter, ita vt ex illa hora per multū tempus lachrymæ fluere non cesaret. Quam uocem eius extūc audiuit alijs quis? Contigerat em̄ illi secundum hoc ipsum capitulū, quod tractamus nunc, quod dixit dñs, spūs ubi vult spirat, & vocē eius audiſ, sed nescis unde veniat aut q; vadat. Quā ergo uocē eius extūc audiuit alijs, nū votū & p̄positū, & tenorē sancte virginitatis? Dēc̄tūc uelq; ad senes?